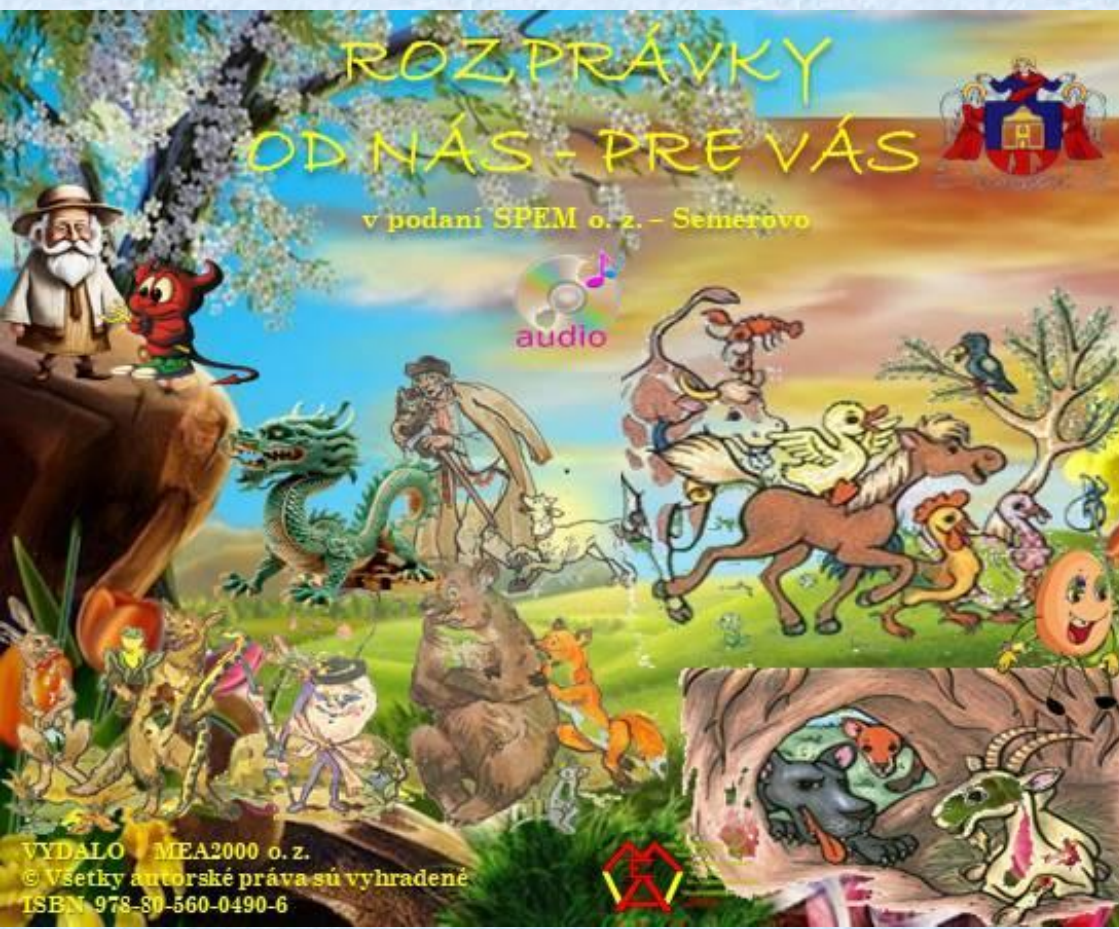

ROZPRÁVKY OD NÁS - PRE VÁS

v podaní SPEM o. z. - Semerovo

VYDALO MEA2000 o. z.
© Všetky autorské práva sú vyhradené
ISBN 978-80-560-0490-6

V podaní SPEM o. z. – Semerovo

ROZPRÁVKY
OD NÁS - PRE VÁS

od Pavol Dobšínský

Technická spolupráca: Mgr. Čengelová Mária, Marián Kliment

Ilustrácie: Richard Kubička

Edícia: Mladá Éra Autorov nového tisícročia - / MEA 2000 o. z/

Autorské práva vyhradené

ISBN 978-80-560-0490-6

OBSAH

Koza odratá a jež	4
Mechúrik - Koščúrik s kamarátmi	12
Bača a šarkan.....	18
Ako šlo vajce na vandrovku	32
O človeku, čo nikdy nehrešil.....	40

Koza odratá a jež

Bola koza rohatá,
do pol boka odratá;
utekala horami
a kryla sa dierami.
Skryla sa do líščejej diery.

Tu prišla líška domov a chcela si ísť do diery. Tu ti jej už
cudzí zver v brlohu. A dvíha sa hore, dupoce nohami a
volá:

Ja som koza rohatá,
do pol boka odratá;
cupy-lupy nohami,
prebijem ťa rohami.

Zľakla sa líška, utekala, nariekala po horách. Stretne ju
vlčko:

„Čo plačeš, líštička, sestrička?“

„Ach, vlček, braček, akože by som neplakala? V mojej diere divné zviera!“

„Pod', ja ti ho vyženiem!“

Šli spolu k diere a vlčko zavolať:

„Kto si, zvere v líščej diere?“

A koza zadupoce:

Ja som koza rohatá,
do pol boka odratá;
cupy-lupy nohami,
prebijem ťa rohami.

Zľakol sa i vlčko. Oba utekali a nariekali po horách.

Stretne ich medveď:

„Čo plačeš, líštička, sestrička?“

„Ach, môj milý medveď daj labu, akože by som neplakala?

V mojej diere divné zviera!“

„Pod', ja ti ho vyženiem.“

Šli všetci ku diere a medveď zavolať:

„Kto si, zvere, v líščej diere?“

A koza zadupoce:

Ja som koza rohatá,
do pol boka odratá;
cupy-lupy nohami,
prebijem t'a rohami.

Zl'akol sa aj medveď. Utekali, nariekali po horách. Stretnú sa ježa:

„Čo plačeš, líštička, sestrička?“

„Ach, akože by som ja neplakala? V mojej diere divné zvierá — a my všetci nemôžeme ho vyhnat'!“

„Pod'te, veď ho ja vyženiem.“

„Ach, ty ježko, malé zvierá, čože by si ty? Veď sme tam už my boli, kráľovia, pánovia, a nič sme nevykonali.“ - hovoria tamtí.

A ono im:

„Hoc som ježko maličké, predbehnem vás tak!“

A bežalo, bežalo, lebo skrčilo sa do gule a tak kotúl'alo sa dolu horou. Tí už len za ním. Príde ono ku diere a zavolá: „Kto si, zvere, v líščej diere?“

A koza zadupoce:

Ja som koza rohatá,
do pol boka odratá;
cupy-lupy nohami,
prebijem ťa rohami.

„A ja jež —prebijem ťa tiež!“ - zvolá tento a zagúli sa dnu do diery a začne sácať do toho odraného boku.

Zbliakla koza od bolesti a vyskočila von. Na to dobehli tamtí. Vlk uchytil kozu a rozdrapil. Mali všetci večeru. Medveď vypil krv, vlk požral mäso a líštička s ježom obhrýzali kostičky.

Od tých čias líštička býva spokojne vo svojej diere. Vlk a medveď odišli po hore sliediť. Ježko ale mal tiež neďaleko svoju diery, tam uložil sa na mäkké a hrýzol plánočky, čo si podjeseň bol nazbieral.